

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N° 181.

Joi 15 (27) August.

1885.

Din cauza S-tei sărbători de mână țiarul nu va apăre decât Vineri seara.

Brașov, 14 (26) August 1885.

Biroul de corespondențe unguresc din Peșta a găsit de cuviință a nu ne transmite nici o scire telegrafică despre întâlnirea împăraților la Kremsier. Ne surprinde acosta cu atât mai mult cu cât despre întrevăderea monarhului nostru cu împăratul Germaniei au știut să ne raporteze pe larg, cu toate că visita bătrânului împărat Wilhelm nu era ceva nou, căci se repetă mai în fie-care an, pe când visita țarului Alesandru III pe pământul austriac este un eveniment nou.

Imprejurarea acosta nu ni-o putem explica în alt mod, decât admitându, ca biroul de corespondențe unguresc împărtășește și el părerea împărțită între Unguri, că la Kremsier nu se va petrece nimic de însemnătate politică, pentru că în cazul contrar ar fi trebuit să fie de față și marele Tisza Kálmán, fără de care istoria nu și mai poate face cursul său.

Este un lucru foarte anevoie și nemulțumitor de-a voi să dai de urma secretelor înaltei diplomații. De aceea ne mărginim de-a satisface curiozitatea lectorilor noștri, împărțându-le cele ce se scriu și se dicu de unii și și alții și punându-le în legătură cu observările noastre.

S'au ținut și s'au scris multe cu privire la absentarea ministrului-președinte unguresc dela Kremsier. Una din versiuni ne spune că dl Tisza de aceea a evitat să fie de față, fiind că decă lua și el parte la ceremonia primirii țarului, urma neapărat să primescă vr'unu ordinu dela Maiestatea Sa rusescă, ce ar fi putut strica popularității sale în Ungaria. Se înțelege, că pentru unu ordinu rusesc nu merită să se întrerupă Tisza cura dela Ostende, când și așa nimic important nu are să se întâmple la Kremsier.

Asigurarea din urmă, ce s'aude pe stradele Peștei, n'a putut să liniștescă și pe voinicșii luptaci ai maghiarismului din biroul redacționalu alu „Pesti Napló.“ De geaba — exclamă ei, — diceți voi, că nu se va întâmpla nimic la Kremsier, pentru că Tisza nu e acolo; încă nu s'a mai pomenit până acuma ca din lupu să se facă miel. Ne-am bucura, adaugă densi, decă la întâlnirea Monarhului nostru cu țarul ar fi vorba numai de consolidarea păcii; atunci am pute urma și noi în liniște lucrarea noastră pentru întărirea maghiarismului. Dar cine ne garantează acosta? Cine ne garantează că agitația ruso-panslavă va înceta? Influența Slavilor în Austria a crescut foarte tare, nu este ore cu putință, ca curentul slavicu să atace dualismul și să se amestece și în afacerile interioare ale Ungariei? Până acum aveam în alianța cu Germania o basă sigură a politicei noastre esteriore și esertăm o presiune asupra Rusiei, astăzi alianța celor trei împărați va eserta presiune asupra noastră. Reacțiunea va câștiga un impuls și mai mare prin întâlnirea dela Kremsier.

În adevăr reacțiunea este ați parolă țilei, nu trebuie decât să privim la espulsarea în masă a Polonilor din Prusia și a supușilor germani din Rusia, ce pare că tocmai în aste

țile și-a ajuns culmea și ne vom convinge despre acosta.

Este foarte logică concludiunea ce o facu de aici unele țiare din Viena cu privire la Polonia din Austria. Cum se poate, dicu ele, ca unu stat, care-i aliatul Germaniei și amiculu Rusiei, caru împărații persecută polonismul cu atâta înverșunare, să ofere tocmai acestui polonismu o pozițiune așa de favorabilă autonomă în stat? S'a esprimat dintr'o parte temerea, că Rusia ar pute interveni la Kremsier în favoarea Rușienilor asupriți din Galiția. Acosta temere a fost deocamdată delaturată prin declararea foci oficioase din Petersburg, că Rusia nu se poate gândi la unu amestec în afacerile Austriei.

Dar reacțiunea își continuă calea sa, care de multe ori e ciudată și minunată, și de aceea nșor se poate întâmpla, ce se preface, ca politica interioară a monarhiei noastre să viă în conflict cu relațiunile ei esteriore. Într'unu asemenea casu lesne ar pute rămâne Austro-Ungaria cu totul izolată și cestiunea polonă, care a unitu pe cele trei împărați, ar pute deveni unu măr de certă între partea, care favorisază și între cei ce combatu polonismul.

Înzadaru ne vom bate însă capulu cu conjecturi; faptu este, că comitele Kálnoky și ministrulu-președinte Taaffe nu s'au sfiit a merge la Kremsier și-a primi înaltele decorațiuni, ce li se voru fi destinat. Decă toate aceste nu voru fi, decât numai niște formalități de curtoasiă, seu că voru ave și urmări mai serioase, fiă în politica esteriore, fiă în cea interioară, vom ved mai târziu. Numai de n'ar suferi prea multă scădere marea causă a libertății popórelor.

POLONII ȘI INTREVEREA DELA KREMSIER.

Țiarele polone sunt rezervate în esprimarea părerilor lor despre întrevăderea din Kremsier. „Dziennik Poznanski“ vorbesce însă mai liber, scriind:

„În Kremsier, în acelaș Kremsier, în care după cucerirea Vienei prin Windisgrätz i se deschise așa numitei adunări generale austriace în anul 1848 unu asilu de pocăire, în acelaș Kremsier, în care actualul împăratu alu Austriei, Franciscu Iosif I, primi în tragiculu și posomoritul momentu alu suprimării revoluțiunei vieneze și erupțiunii războiului maghiar moștenirea dela unchiul seu împăratul Ferdinand — în acelaș Kremsier se voru întâlni acum Monarhulu austriacu și țarul rusesc. Dér Austria sfinteii alianțe, a lui Francisc I și a lui Metternich, Austria ca unitate a acelei treimi, care în vremea sa a împărțit Polonia și-a făurit tractatele dela Teplitz și Münchengratz, nu mai există. Pe ruinele ei s'a ridicat o nouă Austria de forme federative-autonome. Ce are acum acosta Austria cu statele absolute ce o inconjoră și cărora le stă la inimă, să nu fiă Austria așa cum este și trebuie să fiă? Între Austria și aceste state absolute poate exista cel mult legătura tradițiunilor istorice și reciprocei curteniri, precum și rolul primejdiilor ce amenință din astă parte Austria. Dorim să nu se arate alte constelațiuni în Kremsier, afară de acosta legătură a celei mai extreme necesități. Durere, noi avem dreptă pricină, să dorim acosta, de orece înrănierea celor trei împărați la Skiernewice a fost însoțită de triste urmări pentru noi Polonii. În Skiernewice nu s'au hotărît măsurile îndreptate în contra noastră ci și-au primitu formula lor sancționare. De atunci dată unu șir întreg de măsuri împotriva noastră îndreptate, începute cu ucazul dela 27 Decemvre, împotriva posesiunei polone, ér continuarea lor va fi espulsările în masă din Prusia. Înțelepți prin tristele es-

perințe, avem totă cauza să ne temem, că se voru pute vii în ori ce formă ideii și se voru pute esprima pretențiun, că cerculu libertăților politice și naționale, de care se bucură elementulu nostru în Austria, va fi restrins. Noi nu putem judeca, se înțelege, ce răspuns ar da guvernulu austriacu. Nici nu putem dice, întru cât sunt și de suntu posibile astfel de interpellări și de aru pute fi încoronate de succes astfel de dorințe în defavorulu nostru, fiă esimate în Varzin fiă în Kremsier. Dea Dumneșeu, să nu aibă vre-unu rezultat îndreptat în contra noastră.

Temerea Polonilor — observă „N. fr. Presse“ — de întâlnirea dela Kremsier nu se poate explica, decât numai admitându că ei nu au o bună cunoștință despre relațiunile internaționale. Poate să fiă și acosta, dicem noi, dér isgonirea Polonilor ruși din Prusia, dela Skiernewice încóce, li facu să se témă de întâlnirea din Kremsier.

Alegerile pentru congresulu bisericei sârbești.

Miscarea electorală între Sârbi e în plină curgere. Toate partidele își dau silința să și scotă candidații lor ca depntați la congresulu bisericesc. Deunășile Iustin Konjovic, candidatul partidei naționale sârbești în Zombor, și-a desfășurat într'o adunare electorală programulu seu, care întregesce în modu esențialu programulu partidei naționale din Zombor. Dăm în resumat discursulu seu.

Konjovic cuprinde programulu seu în cuvintele: *complectă autonomiă și sanarea gravaminelor.* Între toate confesiunile Ungariei numai Sârbi sunt scurtați în esercitarea deplină a drepturilor lor autonome. Ingerința fără măsură în afacerile bisericești sârbești din partea puterii statului și pre puternicia necuvenită a hierarchiei sârbești au împedat până acuma activitatea liberă și dezvoltarea pe tărumul biserice și școlii. De aceea antea problemă a congresului este a îngriji de restaurarea și asigurarea integrității autonomiei bisericești, apărându-se cu stricteță dreptulu constituționalu, dispoziționalu și esecutivul, fără care autonomia nu se poate cugeta. Cea mai bună chizășă pentru apărarea acestor drepturi este legea. O asemenea lege de garanție există în Ungaria, ér în Croația nu. *Deplina garantare legală a autonomiei bisericei sârbești se poate obține numai prin inarticularea aceleia din partea dietei croate.* Pentru scutul libertății bisericei sârbești și pentru apărarea drepturilor ei autonome ar trebui să între Sârbi în mai aproape legătură cu biserica română egal îndreptățită din Ungaria. Statutul de congresu alu Românilor conține o asemenea hotărre; congresele sârbești însă n'au dat până acum atențiune acestei solidarități de interese. Cea mai importantă garanție, antea condițiune a păcii bisericesci este apărarea dreptului cardinalu alu Sârbilor, a aleei libere a patriarhului. Biserica sârbească este o biserică națională; ca atare trebuie necondiționat să aibă o hierarchie națională.

Alegerea este fundamentulu autonomiei, o instituțiune străvechiă, sfântă a bisericei ortodoxe-orientale, care în viața bisericescă a Sârbilor s'a esecutat strict până la episcopi. Câtă vreme episcopii iau o pozițiune independentă și separată de popor, câtă vreme ei stau ca *corpus separatum* cu tendințe separatiste, și nu se contopesc într'unu corp cu poporul, totdeauna voru fi ei o negațiune a autonomiei și unu isvoru neînvinșu alu discordiei și nepăcii bisericesci. *Fără hierarchie națională nu se poate cugeta o completă autonomiă bisericescă națională.* Autonomia bisericescă sârbească, cum stă ea ați, este călcată și desbrăcată apóce cu totul de dreptulu de-a hotărri însași. Este de dorit în interesulu autorității bisericesci și ordinei publice o sanare. *De aceea viitorulu congresu bisericesc să formuleze gravaminele sale și să le astérnă corónei.* Ér dacă puterea statului crede, că trebuie să împedec orice explicări, serioase, liniștite și leale cu privire la gravamine, atunci fiecare va recunosce, că guvernulu nu i este atât să resolve definitiv cestiunea bisericescă sârbească, cât mai mult să mențină actuala stare esecptională și în viitoru, chiar în detrimentulu libertății religioare și egalei îndreptări a

diferitelor confesiuni, care în Ungaria totdeauna au fost respectate.

Ar fi de dorit, ca toți Sârbii să fiă pătrunși de ideile energice și sfatul înțelept ce-l conține discursul de mai sus al valorosului candidat de deputat la congresul sârbesc. Atunci ar fi mai bine pentru noi toți.

SCIRILE DILEI.

La biserica Sf. Treimi din cetate în Brașov s'a oficiat Sâmbătă în 10 (22) August un parastas întru pomenirea împăratului Iosif II.

—0—

Mare spaime pe bietul »Ellenzék« dela Clușiu. Sub titlul »Reuniunea de cultură, Clușiu,« »Kultur-egy-let-« ul a primit din Alba-Iulia o invitare, în limba românească, la o petrecere dată în favorul școlii gr. cat. din Alba-Iulia. Fără îndoială, trebuiesc osândiți »trădătorii!«

—0—

Reuniunea agronomică a comitatului Făgărașu aranjază pe ziua de 20 Septembrie st. n. a. c. o expozițiune de vite, la care se vor espune și unelte pentru agronomie. Expozițiunea va fi în Viștea inferioară.

—0—

În Cohalm se va deschide la 1 Septembrie st. n. o școlă de stat cu limba de propunere maghiară. Va avea clasa primă cu două despărțiri: una pentru băieți și alta pentru fete. În Cohalm sunt numai Români și Sași, afară de funcționari cari sunt Unguri. Școlul școlii de stat e prin urmare ușor de priceput.

—0—

Intrunirile reuniunilor Șașilor la Mediaș sunt cercetate de un mare număr din conaționali noștri, ce le asigură un frumos succes. 20 August s'era preotul Oberth a salutată pe preoți în hala festivă, 21 August Episcopul Dr. G. D. Teutsch deschise înainte de ameli adunarea generală a 38-a a reuniunii pentru cunoșcerea țerei Ardélului, arătând că societatea desvôltă o activitate tot mai intensivă, că schimbul cu societăți științifice se mărește. În numele comitetului, Dr. Fr. Müller anunță, că în sinul lui se va compune o secțiune arheologică, care se caute, se studiază și se păstrează edificiile monumentale din evul mediu, cari prea au fost trecute cu vederea. Spre sfârșit ceti Dr. Meltzel unele părți dintr'un opus staticu al s'eu despre raporturile populațiunii săsești ardeleni. Banchetul ținut după amiazi fu bine cercetat; se ținură mai multe toast. La 5 ore d. a. își țină adunarea generală în biserica evanghelică reuniunea femeilor, ce are 53 de subreuniuni, locale, cari între altele se ocupă și cu îngrijirea s'racilor, înființându de es. în Mediaș o grădina de copii, în Sibiu o școlă de lucru etc. A fost cea dintâi adunare generală a reuniunii femeilor. S'era a fost balu, asemenea bine cercetat. — 22 August secțiunile reuniunii pentru cunoșcerea țerei ținură ședințe: în cea pentru științele naturale vorbi Hoch despre bôlele viței din Ardél; în cea istorică se făcură deosebite comunicări arheologice, despre opuri istorice și se ceti o parte din lucrarea lui Schuller, »luptele pentru Ardél după bătăia dela Mohács.« În adunarea generală de încheiere, a reuniunii pentru cunoșcerea țerei Ardélului ceti Hintz lucrarea sa »despre starea averii comunale în Ardél.« S'era a fost concertul celor două reuniuni de cântări sibiene.

—0—

Ținerimea studiosă din Zernesci va da Joi în 15 (27) August a. c. în edificiul școlar de acolo o reprezentare teatrală împreună cu danțu. Intrarea: Locul I 1 fl. de persoană, 2 fl. de familie. Locul II 80 cr. Locul III 60 cr. Inceputul la 8 ore s'era.

Se vor reprezenta următoarele piese:

I. Rusaliile.

comediă într'un act de V. Alexandri.

Persoanele: Tôderu vornicu satului: V. Jaja, Susana soția lui Tôderu: D.șora O. Gogonea, Galuscus: I. Șenchea, Catrina: D.șora M. Garoiu, Moșu Veveriță: V. Taflanu, George: I. Coleșu, Subprefectul: E. Mețianu, Unu Gendarmu: I. Guguianu.

II. Creditorii.

Persoanele: Alecu, actoru: I. Șenchea, Aglaia: D.șora Ot. Gogonea, Tache Jevrescu: V. Jaja, Unu croitoru: V. Taflanu, Unu ciobotar: E. Mețianu, Unu tutungiu: I. Coleșu, Unu cofectaru: I. Guguianu, Unu Zaratu: X.

—0—

La cursul suplinitor de limba maghiară din Clușiu au luat parte în anul acesta 78 dascăli nemaghiari: 62 români și 16 germani. La esamene s'au prezentat 37 români și 13 germani, ér fără să fi urmatu la cursu, 9 români și 3 germani. Cea mai mare parte au trecut esamenul cu bun succes.

—0—

»Nemzet« comunică, că în zilele aceste din partea institutelor de învățământ românesc din Blășiu au cercetat expozițiunea și au studiat secțiunea pentru in-

structiune 3 profesori gimnaziali, 1 profesor dela preparandiă și un învețator dela școlile elementare. Toți au fost din partea și pe spele institutelor trimiși.

—0—

Despre alegerile comunale din Verșețu, »Budapester Tagblatt« scrie următoarele: »Actul de forță, care a făcutu la timpul s'eu atâta șgomotu, prin care se intenționa cu ocaziunea ultimelor alegeri dietale a se falsifica rezultatul acestor alegeri, era să se repețescă și cu privilegiul alegerilor reprezentanței comunale din Verșețu. Dar de astădată i-a adus fructe rele guvernului. Totă manipularea scârbosă a cercurilor guvernamentale a trebuit să capituleze în fața tăriei de caracter a cetățenilor din Verșețu. N'au folositu nici amenințările, nici promisiunile. Cetățenii opoziționali, consci de dreptul lor de alegere, i au scos și de astădată pe toți candidații opozițiunii. Verșețul le-a revocat dar puternicilor în memoria, pentru a doua oră, că rezultatul ultimei alegeri dietale a fostu o faptă politică rușinosă, care nu trebuia verificată de o comisiune justiciară, decât această comisiune poreclită »comisiune justiciară« nu s'ar degrada la rolul de unu comitet de cortesi ai guvernului. Suntem curiosi a șci, dacă onoratul domn comite-suprem Nicolici se va pune în contra majorității poporului din Verșețu pre lângă totă declarațiunea sa dată în »Nemzet«? Ori cum va fi, nu-i va succede nici d-lui comite-suprem, nici altcuiva prin măsuri ilegale a-lu face necredinciosu principiilor sale pe cetățenul din Verșețu, consciu de dreptul s'eu. Verșețul e și va rămâne opozițional. Acesta au dovedit-o alegerile de azi, acesta o vor dovedi și alegerile dietale de preste doi ani, cu ocaziunea cărora cetățenii opoziționali vor aduce și armele trebuincioșe în contra eventualelor fapte mișeșeci.«

—0—

Marș stricăciuni au făcutu urșii în turmele de oi și cireșile de vite de pe pășunile din ținutul Rodnei vechi.

—0—

Joi în 15 August fiindu ziua de Sf. Maria Mare și hramul mănăstirei Sinaia, un tren de plăcere va circula între Bucuresci și Predealu.

—0—

»Românul« află, că ar fi sositu în Bucuresci unu căpitan de vânători din armata austro-ungară, însărcinat fiindu de a face nisce lucrări pentru a determina longitudinea între Bucuresci și Brașov.

—0—

Unu comitet de dômne din Iași s'a constituit sub președința d-nei Elena Donici, în scopul de a ajuta la susținerea »Revistei Literare,« ce apare în capitala României sub direcțiunea d-lui St. Velescu.

—0—

Diarele din Iași ne aduc scirea, că George Teutu a încetat din viața. George Teutu a lăsat în urmă mai multe opere. Pentru teatru, a scris mai multe piese, între cari sunt: »Berchea,« dramă istorică în patru acte, în versuri; »Unu ajutoru la timp,« dramă într'un act, în versuri; »Lumea nouă și lumea veche,« comediă într'un act, în versuri, precum și mai multe canțonete. A scris apoi »Brândușele,« o colecțiune din poeziile lui, și »Cerdacul lui Ferențu,« poemă istorică. George Teutu trăia la bătrânețe cu multă greutate, în o adevărată miserie. A lăsat în urmă o soție și vre-o trei copii, nemângăiați de această pierdere atât de simțită.

—0—

»Românul« primesce din partea d-lui Lugoșanu, artistu dramatic, care a studiat, după cum se șcie, anul acesta în Paris, o scrisore datată din Turnu-Severin, în care spune că interdicțiunea d'a juca în Transilvania și'n Banat i-a fost ridicată de ministerul din Pesta, dér că d-sa n'a mai putut profită de permisiunea acordată, deoarece timpul îl grăbia să se întorcă în Bucuresci, unde, după câtu reese din scrisorea d-sale, pare a fi angajat printre artiștii teatrului naționa.

—0—

Cum facu Ovreei armata în România o spune »Veteranul«: »Amu arătat matrapzläculu urmatu de trei ovreei anume Stein, Wertheimer și N. Lazarovic, primii din reg. 3 călărăși și alu 3-lea din reg. No. 2 călărăși, cari se sustrăgeu prin mijloce meschine dela serviciu Ni se spusese că s'au luat măsuri contra acestor trei, unul aflăm că s'a mutat în liniă, iar pentru Lazarovic, care urma a intra de schimb săptămâna acesta, ni se asigură de militari că în locu de a fi de schimb la Pitesci unde este însumat, se plimbă civilu prin grădinele din Bucuresci. Ni se afirmă chiar, că a obținut unu certificat dela unu doctoru militar ovreu care lă face bolnav. Cerem cu insistență d-lui ministru de răboiu generalu Fălcoianu, să ia în de aproape cercetare această afacere, care ni se pare prea necurată și în care ovreei și ridu și de legi și de disciplină.«

—0—

Diarele din România comunică, că d. Epaminonda

Francudi, profesor la facultatea de litere și filosofie din Bucuresci, s'a făcutu deplin sănătos.

—0—

Cetim în »Voința națională«: »Institutul Eliade se transformă în liceu. D. St. Velescu, directorul-proprietar al institutului, s'a adresat marelui poet, d. Alexandri, acum în Paris, ca să obțină dela dinsul autorizațiunea de a pune pe frontispiciul institutului numele de »Liceul Alexandri.« Autorul »Fântenei Blanduziei« a răspuns d-lui Velescu în terminii urmatori Paris, 1 August 1885. Domnule Velescu! Primescu cu cea mai viuă mulțumire propunerea ce mi-ați făcutu de a da institutului d-vostre numele de »Liceul Alexandri« și consideru acesta ca unu onor, de care mă simt mândru. Fiă ca numele meu să aibă neprețuitul dar de a întreține în inimile junilor elevi ai licenului aspirațiunile binefăcătoare cătră totu ce este frumos și poetic. Vă rog dar, să primiți, împreună cu mulțumirile mele, asigurarea considerării mele celei mai distinse. — V. Alexandri. Așadar de astăzi institutul Eliade va purta numele »Liceul Alexandri.« Acestă schimbare d. Velescu a făcut o pentru motivul că d-lui I. Eliade, fondându însuși unu institut cu numele de Eliade, pentru a se evita pe viitoru ori-ce confuziune și mai cu sémă spre a lăsa fiului deplină folosință de numele părintelui s'eu. Cu schimbarea numelui, institutul transformându-se în liceu și introducându-se mai multe ameliorațiuni, suntem siguri că va prospera și mai mult.«

Bustul lui G. A. Rosetti în Paris.

I se scrie din Parisu »Românului.«

Inițiativa luată de mai mulți amici ai lui C. A. Rosetti, spre a onora memoria sa și d'a pune bustul s'eu la »Hotelu de Ville,« a fostu încununată de succesu și proiectul a isbitu cu desăvîrșire.

»Concursul membrilor influenți ai consiliului comunalu, de diferite nuanțe republicane, este asigurat, și amu dobândit cea mai amabilă și desăvîrșită adesiune a tuturor celor cari au cunoscutu pe C. A. Rosetti, precum și alu multora din noua generațiune politică și juridică. Toți au ținutu a se asocia la glorificarea unui bărbat, care mai multu ca ori-cine, a contribuit la ridicarea patriei sale, la sădirea libertății în Europa orientală, și care a rămas până la sfârșit nestrămutatulu amic alu Franciei.

»Ospelul comunalu din Paris, unde se va pune bustul lui Rosetti, este încongiurat pe din afară de marii Parisiani, cărora pietatea maternă a orașului lor le-a consacratu o statuie. Am voit ca, în interiorul s'eu, o galerie dublă să fiă rezervată marilor provinciali, cari au ilustrat patria franceză, și marilor străini cari au iubitu Francia, au luptat pentru ea, cu cuvântul, prin pênă și cu spada.

»Pe o placă de marmoră, cu litere de aur, se va înscri frumosulu decretu, prin care marea Legislativă din 1792, pușin înainte d'a face locu convențiunii și aprôpe în ajunulu victoriei dela Valmy, decerna, în numele fraternității poporelor, titlul de cetățen franceșu celor 18 străini mai iluștri și mai prieteni ai Franciei și ai libertății, precum fură Wilberforce, Toma Payne, Washington, Jefferson, Kosciuszko, Schiler etc.

»Cei d'ânteu din noua generațiune printre marii cetățeni străini, cari în acestu secolu au bine meritatu de Francia și de Paris voru fi Garibaldi, alu cărui bustu se face în bronzu; Adam Mickiewicz, alu cărui bustu îl reproducem după celu lucratu de David d'Angers; și C. A. Resetti, alu cărui bustu în marmoră se lucrăz.

»Inaugurarea se va face în 24 Februarie 1886, la »Hôtel de Ville.«

»Consiliul municipalu va invita pe toți primarii principalelor orașe din Italia și mai multe delegațiuni voru asista.«

DIN BUCOVINA.

Suceava, 8 Iuliu n. 1885.

Guvernulu României, care până acum pe totu anul subvenționa biserica, rectius pe Priorulu vechi »Mitropolii a Moldovei, din Suceava,« în care biserică cu patronulu s. George se află și moștele s. Ionu celu nou, acea subvențiune cu prima Aprilie a. c. a suprimat-o, n'a hotărît însu, că definitivu, ori numai provisoriu.

La această sistare de subvențiune, »Candela,« foia biserică-literară din Cernăuți, face în numărul s'eu din prima Iuniu a. c. următoarele observări: »Nu pricepem,« dice »Candela,« »cum s'ar împăca suprimarea această cu obligațiunile de »Patronat,« ce le are Mitropolia din Iași față cu biserica s. George din Suceava. Acestu patronat Mitropolia din Iași l'a exercitat tot-

déuna, și când a făcut contractul de schimb cu Michail Scurza, în puterea căruia a dat Bosancea pentru Brateșul, s'a legat formal a subvenționa biserica s. George. Trecându Brateșul în administraținea statului e prea evident, că și subvenținea dată de Metropolia din Iași cade în sarcina guvernului român. — Noi nu credem, că guvernul României, neținându îndatoririle sale, ar voi să despoe acum Metropolia din Iași de drepturile ei de patronat față cu biserica Metropoliei celei vechi din Suceava. Pe lângă aceea, ar fi să nu scape el din vedere, că în casul de față, a se feri de spese și a lăsa în decădintă o biserică ca aceea, care este ținta peregrinagielor din toate părțile, mai ales însă din România, este mai mult decât a vătămă simțul religios al unei părți însemnate a poporului român.

La aceste observări ale »Candelei« ne-am promis noi, cari nu suntem din sfera opiniunii reprezentate de »Candela«, a face ale noastre reflexiuni și anume: Noi presupunem, mai întâi, că guvernul actual al României va fi avându el motivele sale, și acelea, nu numai rezonabile, ci chiar și reclamate de acea a sa politică bine chibzuită, căci suprimă respectiva subvențione, fără ca între acele motive să figureze »ferirea de spese« într-o vătămă simțul religios al unei părți însemnate a poporului său.

Aceste premii venim la vorba despre Metropolia veche a Moldovei, din Suceava, despre care, cum vedem »Candela«, ca foia a Consistorului metropolitan din Cernăuți, ia actul destul de precisat în casul de față, și întrebăm: de ce drepturi patronale a despoiat guvernul României pre Metropolia din Iași, nu demult și a Bucovinei, față de biserica primordială sale reședințe din Suceava? — Lasă că »patronagiul bisericesc« în Bucovina n'are acum alte drepturi, decât de a »presenta« parochii și aceștia, pre cari Consistoriul îi propune, la parochii private, unul dintre trei, er la cele funduare, primul dintre cei trei și în ambele cazuri, cei trei și cestu unul, dintre toți concurenții pentru respectiva parochia. Lasă apoi, că în Bucovina este deja chiar și până la scârbă știută, precum-că acele propuneri de parochii se fac mai în comun, nu după destoiniciei clericale și cu regardarea postulaelor bisericesci în cutare și cutare comună, ci ori numai după gradul »spitei neamului« către cei din Consistoriu, ori după »plusul meritelor« — în numărare: toate celelalte drepturi patronale sunt numai îndatoriri materiale și grele. Dér, ce e și mai rău și mai trist: patronate'e, după ce au prezentat pre cutare nepotă ori ginere de neam sau de ban, au de aci înainte distinsul drept, a privi — patronatele de confesiunea ortodoxă cu măchire, er cele de confesiunea străină cu bucuria cum deveniții parochii tratează misiunea lor cea săntă și delicată numai ca o geșeftărie cu totul anti-evangelică și cum exploatează ei pre bietul popor țărân și muntean numai întru interesul lor material și vanitos. Așa e aici, la biserica din cestiune. Lasă, așadar, că dacă de aceste și de atari drepturi patronale guvernul României ne mai putendă suferi, a »despoiat« Metropolia din Iași față de vechea sa reședință, căci aici în țară străină, n'a putut »exercitări« ataror drepturi să de altă direcțione, mai potrivită cu demnitatea ei, a Metropoliei din Iași ortodoxe-române, cine ecuitabil va imputa guvernului României acea »despoiare«?

Și acum să trecem »în casul de față« al »Candelei« și la alte momente.

Eparchia Bucovinei se scie că ea fii, în puterea legilor canonice, parte organică și întregitoare a Metropoliei Sucevei, rutate de Alexandru cel bun numai cu reședința-i la Iași. Imprejurarea că, devenind Bucovina politicesce sub sceptrul Austriei, este încă știută, că *persona* Metropolitanului Sucevei, residente la Iași, a resignat la jurisdicținea asupra Episcopatului Bucovinei, care avea titula oficiosa de »Episcopia Rădăuțului.« Canonesce privit, fii această resignare în merite numai un provisor carele, fără vătămarea intereselor politice ale Austriei, putea să flă reabilitat în deplina-i canonicitate primordială, deorece în alte locuri se administrează și astăzi diocese și de Metropolii de preste granițe politice. Ce a făcut însă »Episcopul Rădăuțului« față de încă totu de stricto jure canonica sa Metropolia a Sucevei cu reședința-i la Iași? S'a straformat unilateralmente și fără oșei care regardare a Metropoliei sale canonice în Archiepiscop și a Metropolitan al Bucovinei și Dalmației și precum scie ori și cine, că acesta a făcut o Episcopul Eugeniu Hacman, numai din trufia vană și personală, apoi din ură incarnată în contra naționalității poporului istoric și autocton al Bucovinei și în fine, din orgoliu, totu individual, asupra demeritorului Metropolitan Șaguna; așa, și încă cu duretea cea mai profundă, vede astăzi totu ortodoxul Român, că acea alterare a caracterului și canonic și național al Eparchiei Bucovinei, este și se desvoltă totu din ce în ce mai periculos în ambele acele direcțiuni. Întrebăm deci: rezultă ore din acea neregardare totală

a canonicei Metropolii din Iași din partea »Episcopului Rădăuțului« într-o crearea numai cu ajutorul brațului lumescu său politic a acelei Episcopii și Eparchiei ortodoxe naționale-române, în Metropolia și Archieparchiea usurpatore de caracterul ei național, omogen cu cel al Archieparchiei Sucevei, rezultă, dicit, din această purtare și faptă a Episcopului Rădăuțului, încă rămânerea îndatoririlor patronale a Metropoliei din Iași către biserica primordială sale reședinți din Suceava? În a cui »majorem honorem« s'ar putea acesta pretinde, fără ca nu »o însemnată« dară forte, forte mare »parte a poporului român să fii vătămata în simțul său« și »religios« și național? — Celu puțin, nouă ni se pare, că acestu »fait accompli«, succesu uneltirilor Episcopului Hacman sub favorul împrejurărilor de atunci, elu, ca să dicitem cu »Candela«, acelu »fait accompli« unilateral despoiat pre Metropolia din Iași de — drepturile subvenționării bisericei vechi sale reședinți, perdute »acum« în nimbul dubios al... Pote să fii apoi, că guvernul României, în a cărui sarcină au trecut acele drepturi, cugetandă la ore-care deosebire canonică între biserica României, devenită canonesce și deplină autocefală, și între Metropolia Bucovinei și Dalmației..... va fi ținut acum de îndatorire a privi basa propriă și adevărată a »Patronatului« respectivei biserice de aici, din Suceava, de suspendată; prin urmare, suspinse și elu — subvenținea.

Admitu se deci aceste de noi până aici dicit, deși nu afirmăm morțiu; totuși însă credem, că cel puțin, ar putea să se facă: ce-ar mai rămânea din observările »Candelei«? Ar rămânea invinovățirea guvernului României, că ferindu-se elu de spese, ar lăsa în decădintă o biserică, care este ținta peregrinagielor din toate părțile, mai ales însă din România, ce apoi ar fi mai mult, decât a vătămă simțul religios al unei părți însemnate a poporului român. (Va urma.

Ministrul Tisza în Ostanda.

„Budap. Tagblatt“ publică următoarea scrisore haziiă, ce se dicit că a adresat-o bărbatului său o damă aristocratică ce se află în Ostanda:

Ostanda, în August.

„...De două zile se află aci și ministrul președinte Tisza. Abia îi pot închipui, ce senzațione a produs el. Când pentru întâia dată apără la țermu într-o manta albă de baie, micle Franceze se inspăimântară, căci fie-care credea că vede un spirit, — spiritul vre-unui amant, care mai bine a renunțat la spiritul său decât la iubire. Dar în curendă se deprinse lumea cu această lungă privire și ministrul deveni acum obiectul celor mai blestamate glume. Mica marchisă Lili dicită, că din spate l'ar putea schimba cineva cu Sarah Bernhasdt, și contesa Marguerite susținea, că elu e omul scheletu, ce l'a văduț în Anvers și care precum se vede a fugit din esopțiune. Ei am asigurat pe damele, că e ministrul-președinte ungurescu. Dar nu voiau să-mi credă. Unu Unguru trebuie să pörte unu calpacu, dicitu ele, sau cel puțin pinteți la — pantofii de baie. Silnțele mele d'a convinge pe Francezele au fost zadarnice. Unu ministru ungurescu, care nu e țiganu și nu pörta pinteți, nu le intră în capetele lor mici, nici nu credeau, că acesta pöte fi unu Unguru. Numai când îl vădură mändandă la »table d'höte«, admiseră, că elu pöte să fii de origine din »Pays des Tziganes« (Țera țiganilor), dar că să fii ministru, cu toate afirmările mele nu voiau să credă. De altminte n'am nici unu temeu să reproducă toate reütăciösele observări la care a dat elu prileju, căci pentru mine și pentru compatrioți elu e amabilitatea însăși. Eri mi dete chiar o rosă și tu scii, că aci o rosă costă l francu, așa dară cam 40 cr. Acestă risipă. Ađi în preumblarea mea de după amăzi erăși am trecut pe dinaintea lui. Elu ședea pe o bancă și cetea diare. Când mă dări, își părăsi locul, întrebă de toți cunoscuții de acasă și la urmă mi oferi câteva diare.

„Eu citesc însă numai foi opoșionale, dicit elu, celelalte mă laudă meren — asta o și șciu fără să le citesc.

„Și eu citesc numai diare opoșionale«, îi răspunsei eu.

„Acestu răspunsu nu i pre plăcu. Clipi din ochi și făcu o față ca atunci după discursul contelui Apponyi în cestiunea reformei camerei magnaților. Cu toate astea mi întinse unu diaru și mă depărta.

„Mare senzațione face aci deputatul Alexandru Hegedus. Are o înfățisare minunată chiar și costumul de baie. »Un veritable Tzigane«, strigau Francezele, și micii copii fugu după elu rugându-l, să eșecute cel puțin unu cântecu ungurescu pe viöră. Elu deveni forte brusc. Ah, acești Francesi sunt în naivitatea lor adeseori forte perfidi.

„Mi se istoriseșce, că regele Belgoru a vorbit cu Ungurii pe promenadă mai multu timp. Acum în fine

cred Francezele, că Coloman Tisza e ministrul nostru președinte. Eri voiau să lăse a trece, în cel mai bun casu, de unu consilieru ministerialu.

SERBĂRILE ÎN GHERLA.

în zilele de 16 (28)—18 (30) Augustu a. c. cu ocașunea adunării generale a Asociației Transilvane pentru literatura și cultura poporului român.

Vineri în 16/28 Augustu primirea Comitetului central al Asociației transilvane și a oșpeților ce voru sosi cu trenul. — Sera: cină comună — de cunoscintă în cofetăria orașenescă.

Sămbătă în 17 (29) Augustu la amăzi: prändu comună, — banchetă. — Sera: Concertu. Toate în sala otelului orașenescu.

Duminică în 18 (30) Aug. Sera: balu totu acolo.

Programe detaliate se voru distribui în locu la Tipografia »Aurora« — unde e a se adresă și pentru alte informațiuni relative la cuartire ș. a.

Gherla 20 Aug. n. 1885.

Comitetul arangiatoru.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

BERLIN, 26 Augustu. — Diarele anunță, că de astădată erăși s'au espulsat o mulțime de Poloni din Prusia. De asemenea începă espulsări numeroșe de supuși germani din Varșovia. 140 supuși germani au fost aduși la granița legați în lanțuri.

MADRID, 26 Augustu. — Guvernul așteptă nota anunțată cu lămuriri din partea guvernului german, dar se pregătesce a-și apăra drepturile sale.

RIGA, 26 Augustu. — Primarii orașelor Riga și Reval au fost depuși din postu la ordinul țarului, pentru că s'au opus întrebunțării limbei rusesce în cele oficiale.

CAIRO, 26 Augustu. — Ordinul ce s'a dat la 4 batalione englese să se întorcă din Alexandria în Anglia, s'a revocat.

DIVERSE.

Evreii »persecuțai.« — Cetim în »Poșta« din Galați: »Joi 8 Augustu, pe la orele 10 din nopte, procurorul tribunalului de Bacău, d. Maximu, împreună cu polițaiul orașului, d. Resmeriță, au prins pe unu evreu lăncu Ilie, bănuț a fi unu din acei ce fură copii. La densus s'a găsit unu copil de 5 ani, de sex masculin, care a fost furat acum unu an și jumătate din Bacău. Acestu individ se crede a fi în legătură cu alți indiviți din țară, cari exercită această profesiune. Individul se află arestat în Bacău. Instrucțiunea urmază cu activitate, și se crede a se descoperi lucruri importante. În același timp s'a depeșat în diferite orașe precum în Fălticeni, Galați etc., pentru a se lua informații mai întinse.

**

Farmecul ajuns neputincios. — Domnul Adolf Gerven, unu prestidigitator, al cărui renume se întinde dela Hernal până la Breitensee, fuse deunădi condamnat de tribunalul Ottakring la o amendă de doi fiorini pentru cănele său găsit fără botniță. — N'am ban asupră'mi, dicit scamatul, și a casă n'am mai mult decât asupră'mi. — Atunci, replică judecătorul, trebuie să te condamni la douăsprezece ore de arest. — Dér, domnule Gerven, îi șopti precepul Bauer, care se condamnase și el la o asemenea amendă pentru unu casu analogu, pentru domniata ce'i pasă, nu pöte să 'i fii anevoiă a scöte de undeva acei doi fiorini; n'ai decât să învertesci bagheta și să dicit: una, doné... écä'i! — Ei, scumpul meu amic și protectoru, răspunse scamatul, ai dreptate, dér veți că înaintea judecătorului farmecul meu ajunge neputincios.

**

După 20 de ani. — Soția unu friseru din strada Chemin-Vest, la Paris, se află acum câteva zile în prăvălie, când odată intră unu om, stete dinaintea ei și i dicit: »Mă mai cunosc?« Biata femeie îl recunosc forte bine, căci scöse unu țipet și leșină. Pe când toți se grăbeau a veni să'i dea ajutoru, necunoscutul povesti că era soțulu d-nei D.... și că venea din Canada, unde emigrase în 1865. De atunci ne mai tramițendă nici o scire, soția lui îl creșue mortu și se cășătorise cu d. D.... Acesta, forte uimitu, dicit predecisorelui său să binevoiască a veni sera pentru a se esplica. Canadianul consimți la acesta, dér când se presentă la orele 8, găsi prăvălia închisă. D-na D.... și soțulu ei d'altu doilea fugiseră. S'a început o anchetă asupra acestui ciudat casu de bigamiă.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 25 Augustu st. n. 1885.

Table of exchange rates for Vienna, listing various securities and their values.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficiala dela 12 Augustu st. v. 1885.

Table of exchange rates for Bucharest, listing various securities and their values.

Cursulu pietei Braşov

din 26 Augustu st. n. 1885.

Table of exchange rates for Braşov, listing various banknotes and their values.

Numere singuratice a 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se potu cumpara in t... tungenria lui I. Gross.

P. Z. 360—1885.

Publicaţiune de arendare.

Sambata. in 19 Septembrie 1885 st. n. la 10 ore a. m. se pertracteaza in sala capitlului (Kapitelszimmer) din curtea parochiala evang. licitatiunea prin oferte pentru arendarea liveidei dela Predealu apartinatore comunitatii parochiale evang. orasenesce, ce se marginesce cu hotarul României, prin urmare in apropierea garei internationale din Predealu, si care prin sosetia țerei a. u. se desparte in doue partele. Ofertentului cu suma cea mai mare i se va adjudeca arendarea pe șese ani si adica: dela 1 Ianuarie 1886 pana la finea lui Decembrie 1891.

Despre conditiunile de licitatie detaliate se pote lua informatiune pana in ziua de licitatie in comtoirulu tipografiei d-lui Gott, strada Vamei Nr. 10.

Braşov, 17 Augustu 1885.

Presbiterulu evang. C. A.

PAZA SANATATI.

In partile malariose, unde bantue frigurile, seu cand este caldura mare, se se bea apa catu de putina, si se se intrebuinzeze

Vinulu roşu de Transilvania,

in buteli originale cu garantia, ca suntu veritabile si cu preterile de depositu.

J. B. TEUTSCH, Exportu de vinuri, Sigişora, (Transilvania).

Liste cu preteri gratisu.

Anuntam acelor onorati cetitori, cari voru binevoi a se abonu la toia nostra de aici incolo, ca avem inca in rezervu numeri dela inceputulu anului 1885 prin urmare potu se aiba colec-tiunea completa.

ADMINISTRATIUNEA „GAZ. TRANS.“

Mersulu trenurilor

pe linia Predealu-Budapesta si pe linia Teluşu-Aradu-Budapesta a calei ferate orientale de statu reg. ung.

Large table showing train schedules for various routes including Predealu-Budapesta, Budapesta-Predealu, Teluşu-Aradu-Budapesta, and Budapesta-Aradu-Teluşu. Includes columns for train types, times, and stations.